

Bitul liber

REVISTA
Liceului de INFORMATICA

NR.12 - 1992
PRET 10 LEI

APARE BITU' !!

Bucurati-vă! (5 minute...) Bitul liber vă va mîncă iar nervii, banii și timpul (no-
uă, cel puțin, ni-l mărin-
că...)! Astă se va întâmpla
datorită unei idei (strălu-
cite) și conform rezultatul-
ui sondajului de opinie
aici prezent:

Deci, întrebând 30 de e-
levi din clasele IX-X:

1. Ce părere au despre Bi-
tul liber (asta în cazul în
care stiu cu ce se mă-
nîncă...)?

2. Dacă vor să reapară?

3. Ce să contină?
am primit răspunsuri după
cum urmează:

1. *părere bună (adică: ex-
celentă, bună, bună de tot,
bestial, mortal, simpatic) au
avut 30% din cei cheсти-
onati (9 oameni);

*rezonabil (suportabil): 6,6% (2 oameni);

*nu prea bună: 3,3% (1 om);

*foarte proastă; proas-
tă; jegos: 13,3% (4 oameni,
cu alte cuvinte, concuren-
ta...);

*nu l-au citit și deci
nu stiu: 46,6% (14 oameni,
dintre care 9-10 din clasa
a IX-a, deci e scuzabil).

2. In ceea ce priveste re-
apariția:

*10% sunt indiferenți;
*10% (3 oameni) nu sunt
de acord (tot concurenta...)

*restul sunt, mai ferm,
mai evaziv, de acord.

Există astă si o părere
ambiguă, dar și foarte co-
rectă: depinde de pret...
Asta rămîne de văzut.

3. Despre conținut:

.73,3% (23 oameni) doresc
divertisment;

.10% (3 oameni) preferă
si informatică;

.20% (6 oameni) sunt nă-
voia de cultură (muzică,
artă);

.3,3% (1 om) nu se pro-
nunta;

.alt om= 3,3% vrea lec-
tii (nu stim de care);
.existe și cineva care
nu vrea nimic altceva decât
sex. Păreri si păreri...

Aceleasi intrebari au
fost indurate de alti 8
elevi, ceva mai marisor. Raspunsurile obtinute mult
mai interesante, mult mai
putin serioase, mult mai
greu de obtinut.

Un anonim absolvent al
liceului are o opinie fru-
moasa: vede Bitul ca pe o
"raza de soare reflectata
intr-o oglinda concava pu-
tin ingropata" si vrea "bi-
neinteleș" sa repara si sa
"exprime opiniiile si vointa
elevilor scolii", continind,
in plus, "educatie sexua-
la".

Din alti 7 oameni (mai
multi disponibili nu au gasit), 3 nu prea l-au citit,
1 are o parere proasta, altul are doar o parere, iar
restul: enorm de buna si
buna (pentru ca s-a lăsat de
prof...). In privinta apari-
tiei, unul singur (din 8)
e impotriva, restul sunt
ferm de acord, avind chiar
pretentii de genul: sa apara
din 3 in 3 ore. Nu se poate.
Ce sa cuprinda? Majoritatea
vor divertisment, unul cul-
tura muzicala (jazz), iar
alii doi... maniaci sexua-
lii...

Si gata cu sondajul. Un
lucru rezulta cert: aproape
toata lumea aproba reapari-
tia Bitului, cuprinsul ori-
entindu-se mai ales catre
divertisment, mai putin catre
cultura, si mai putin
catre informatica. Ne vom
conforma cerintelor: Bitul
va repara (cel putin, va
incerca) si va cuprinde ce
se va putea.

MM1
Abonamente la sediul
redactiei, zilnic 10-17
Se leu trimestrial

Se primesc anunțuri de
mica publicitate.

2 lei - vocală

1 leu - consolida

25 bani...

FLOARE DE IRIS

Cind m-am gindit sa scriu un
articol despre "Cei ce vor fi",
ajunsesem deja in statia de me-
trotu. Gasca se intinsese pe toa-
ta latimea peronului si urla de
zor: "IRIS, steaua ta in veci va
lumina!". S-au mai potolit putin
cind au auzit intr-un megafon o
voce prea bine cunoscuta, o voce
sacra: "I'm the invisible man!".
Intr-adevar, Freddie nu mai este
acum decit un om invizibil, un
mare om invizibil!

Nu mai am timp sa ma gindesc
la nimic. A venit metroul. Ne im-
bulzim toti in al doilea wagon,
aducind cu noi galagia si vesel-
lia rocker-ilor din Romana. Stati
putin, inca n-au venit toti! Metro-
ul porneste. Ne pornim si noi pe
cintat: "Sintem pionierii tarii...".
"Daca vrei sa stii ce am in su-
flet si in gind, lasa-ma sa cint!".
Toata gama. De la cintecile patri-
otice de pe vremea "regretatului",
pina la repertoriul CELELALTE
CUVINTE. Si totusi, ceea ce urmea-
za este un concert IRIS. Lumea se
uita la noi ca la a 7,5-a minune
a lumii. Unora le e chiar teama.
Incerc sa-mi dau seama ce ginduri
se ascund in spatele acelor frunzi
incruntate si pline de riduri:
"Uite-i si pe drogatii astia! Lua-
v-ar dracu' de golani! (Pletosi!)"

Asta inteleleg ei din muzica
rock: droguri, plete, sex si vio-
lenta! La romana mai apar vreo 30
de tipi. La Universitate vagonul se
umple. Acuma sintem fifty-fifty! Ju-
mate rockeri, jumate "oameni" de
bine! Oricum rockerii cistiga in-
totdeauna! Atmosfera este placuta.
Cu aerul stam mai prost, da' nu-i
nimic! Coborim la prima! Vorba aia:
intra cine vrea, scapa cine poate!
Uite ca noi am scapat! "Copilasi,
numarati-va! Sintem toti! Incolo-
narea cite doi si cu cintec inain-
te mars!". Saracii soferi, au ramas

PAT LA BIT!

Un pat în redacție! Ves-tea a făcut instantaneu o-colul liceului. Ca tot ce se auzea despre Bit, era senzatională și scandaloa-să. Trei zile școala a fiert de indignare.

Ideea apartinuse unei spinari de redactor supra-extenuate de cuiele credincioasei sale Bânci. E drept, ele au maréle merit de a te tine trăz la unele ore, dar ar fi preferabil să se consulte și cu cine înaintea de-a-ți face acest serviciu. Iar după 6 ore de fachirism gratuit, urmează altele cocosite la masa din redacție. Așa că în scurt timp ajungi să prognosezi schimbările barice înaintea meteorologului de la Actualitate. Prin consultarea articulațiilor intervertebrale din zona lombară. Dar într-o buna zi a fost găsită geniala soluție - instalarea unui pat la Bir. Un patut moale și primitiv, binecuvintarea chinuțelor noastre oase. Un pat lung cît să cuprindă și un baschetbalist. Un pat destul de lat ca să îște bănuielii necurate. Pe scurt, un pat în care să poti dormi neîntrors pîna ce trîmbitele Ieriho-nului te vor trăzi. Sau zgomotul gratiilor zgîltiite de curiosii care asaltează fereastra, sperînd în vânse surprindă un crîmpei din abjectul nostru paradis. Dacă am fi perceput o taxă pentru vizionarea patului redațional, ne-am fi mărit considerabil fondurile. Mai cu seamă că unii treceau chiar de mai multe ori pe zi prin fața redacției, mereu întrigați că nu pot vedea ce se petrece înăuntru. Dar nu trebuia să le-o povestească nimeni; fiecare își imagina că ceva, mai mult sau mai puțin nevinovat, după dorință și posibilitati.

- cumpărăm (lei sau valute) harta formal A3.

- căutăm colaboratori.
ședință redacțională
în fiecare lună

12⁰⁰ - 14⁰⁰

Casti plăcătisit și te întorci pe o parte. Nimic nu te poate tulbura aici, nici viitorul extemporal lămat, nici zgomotul de afară. Toti Ludovicii Frantei ar da mobiliéryl lor întreg pentru o singură ora în patutul "dă la Bit! În plus, cite alte întrebări mai poate avea acesta! Un sediu ideal pentru sedințele de redacție în doi - garanția rezolvării tuturor conflictelor într-o atmosferă calmă, relaxată. Spațiu de creație, de recreere, dar și de munca. Dacă încizi bine ochii, poate apărea o gheisa zimbitoare care să îți prepare un ceai din musetelul mostenit o dată cu sediul. Dacă nu îi deschizi prea devreme, seful va crede că ai adormit și scapi de discuțiile referitoare la calitatea ultimului articol, la calitatea ta de redactor în general.

Si toate aceste bine-faceri datorate unei simple saltele asezate pe un dulap rasturnat si acoperite cu o fata de masa.

In scurta lui existenta, ar fi putut intra in eter-nitate patutul nostru re-dactional. Printre-o pelicu-la a TVR, ca intotdeauna prezenta la locul faptelor de mare importanta pentru tara. Ori, ce putea fi mai uluitor decit o redactie inzestrata cu o asemenea piesa de mobilier? Unic in lume! Nou record Guinness!! Din spacate, insa, realiza-torii emisiunii nu au sesi-zat exact care era adevara-tul subiect de senzatie, pe care si-au instalat comod dosurile. Fara ipocrizie. Fara prejudecati. Fara in-terdictii.

Era acest pat al nostru cel mai de mirare lucru ce fusese pomenit in lunga istorie a liceului. Dar, ca orice minune, si el a trebuit sa dispara dupa trei zile, spre jalea nesfirsita a celor care ii gustasera deliciile. Astfel, salteaua-sa ascuns intr-o tainita a batrinului castel, dulapul a fost ridicat, fata de masa si-a reluat functia normala. In plus, yala de la usa a fost schimbata, redactorii inventivi absolviți cu sau fara voia lor si nimic nu mai este de vazut dincolo de gratiile Bitudinii "liber". Desi unii incă mai trece pe acolo, de multe brițezi...

DESPRE CUM ERAU EI

Si-acestia, junii, se închinau la un idol de-l numeau "macaraua de pe bloc" și erau oameni răi și jefuiau ceapă din grădinile minunate cu tot soiul de fructe ale cetății. Nu voi mai povesti despre asta, că ar fi prea multe de spus și mai bine să vorbi despre idolul lor, căci adevarat este că ei se închinau la Macara. Si ei mai spuneau că, demult, ascultaseră la "Teleencyclopedia" istorii despre Egipt și piramide. Si cum se uitau la vedeniile celea se iviră niste muzici pline cu scîrțieli de-i făceau să se sperie și să ia aminte cînd or auzi vreodată scîrțiit împrejurule. În acel an de-atunci nu se mai aflu merinde și băuturi. Se afla idolul Macara la marginea cetății și se văzu cum scîrțiia cînd i se învîrteau toate măruntaiele. Cetătenii auzind potruncă să-să speriat tare și fiind la ceas de hodină nu știau ce să mai facă. Se adunără cu totii, mari și mici, cîntără slujbă și se asternură pe ospete și serbare.

Si pfnă azi ei se fngri-
jesc să facă mătanie și să
se-nchine cînd scîrțit de
fier li se arată. Si totu-
atunci femeile se-nvesmîn-
tau în belșug de țesături
de bumbac, de mătase, iar
aurul, tămînia și smirna nu
se aflau în scumpele. Si
mai erau în ceîlate cele mai
frumoase măgărije din lume,
iuti de picior și prețuind
două sute de mărci de ar-
gint una, precum și vin și
felurite poame. Invătăceii
vedeau toate astea dăr au
stiuț sa ramînă tari în no-

CONCURS DE Grafică

Caricaturi

premi

I-500 lei

II - 300 lei

III, III, III - 100 lei

"relatii"

Redactie

ua lor credință, așa cum era tigla.

UNDE SE ARATĂ DESPRE VENETIA

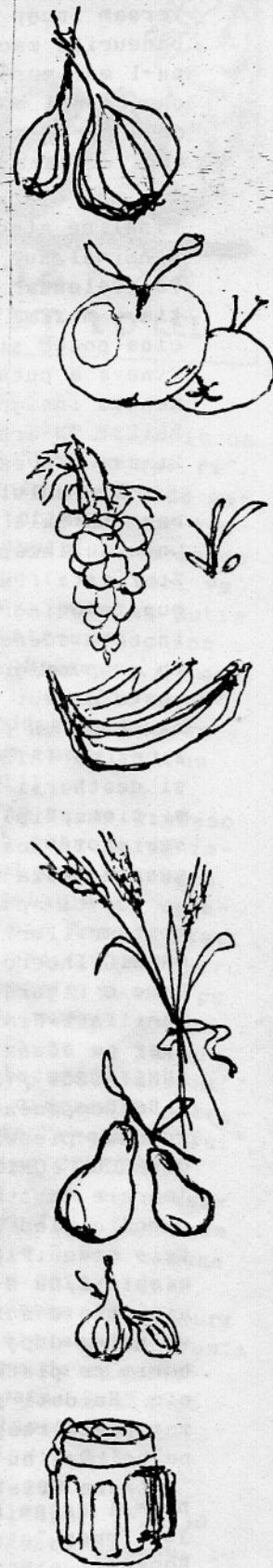
Se bucurau foarte cînd smulgeau cîte-o mîna-două de legume după ce se furisau în curtea din dos printre bucătile de acooperis asternute pe caldărîm. Căzuseră ele pentru că cetatea își zguduia zidurile atunci cînd cetățenii se închipuiau pluitind cu gondolele. Cî ei puneau împotriva fișii mesele cele mari pe care le aveau în chilii cîtiva se azvîrleau în ele, ca-ntr-o copaie chiind cu zarvă mare, unii vîsleau cu multă vlagă, unii se opîntau împingind corăbiile prin tunelele castelului, iar din spate un saražin han și împins de diavol îi îmboldea cu un harapnic. Alții auzeau cucerinicul scîrțit, cî din frecusul lemnului pe piatră-si are obîrsia, și atunci se aruncau la pămînt în post și rugăciune. Acoperămîntul cetății s-ar fi destrămat fără în doială daca nu s-ar fi invitat Papa Ioan care-i privi cu mare cinste și bunăvoiță, fiind unul dintre cei mai înțelepti magisteri din partea locului. Si îi puse pe pagini să îi scrie hîrtii și să îi le înmîneze și îi binecuvînteze pe toti. Despre cele înțimplate e bine să nu se mai vorbească, căci vremea era rea iar apele veneau mari și vara și iarna, așa că se-au mai plimbat desecri prin Venetia cu gondolele. Deși lucrurile se sfîrseau cu bine și tinerii povestiră cu multă înțelepciune ca tiglele cădeau doar cînd pămîntul se cutremura, magisterii-i au tinut pe aceștia de hătingi și le-au dat porunci, sa

curete grădinile de asemenea lucruri necăvîinicioase. Iara cetățenii stînd aceasta luară amintirea la toate lucrurile, ca să poată răspunde cum se cuvenea.

DESPRE MERINDE SI CUM FURĂ ELE ROSTUITE

Prin spatele cetății se afla o grădină mare în care se făceau cele mai bune curmale din lume, grîne de tot felul, pătlagină, amîmale, bere, păsări și din căutarea de mărfuri străine se cîstiga bîne. Aici se mai găsesc și multe pîetre scumpe. Si acolo într-adevăr era o grădină mare și de seamă, dar în vremea noastră au stricat-o. Si se găseau prepeliți și potîrnichi mulți; si se călăreste cu multă plăcere. Iar învătaceii cînd trudneau erau cel mai frumos lucru de văzut de pe lume. Cînd magisterii apăreau, ei săriseră de mult peste zidul cetății, pentru că iuteala lor era peste măsură de mare. În toată cîmpia dimprejur nu scăpa nimănii de ei, nici oamenii nici alte animale. Si multe jivine au adus et ei din străinătăți, și le ascundea cu drag în chilii cetății, iar magistrelle se bucurau foarte din pricina orătanilor așa că fugneau cu veselie și chiuiau înțelept că oamenii sunt rai și cruzi.

Mare a fost bucuria ucenicilor cînd și-au dat seamă că multe bûnătăți care nu cresc la noi erau dosite într-o odaie de la ultimul cat și-n care se afla o cutie de-i spuneau "AQUARIUM". Aveau acolo zece feluri de pești aduși din Kitai și marele fu mirarea cînd un învătăcel mai înțelept le spuse să zvîrle în oglinda apei cu praf de cretă, cu cerneală și cu ornicul celui mai prost dintre ei. Iar cînd se aruncă cerneala, nimic nu se mai putu vedea, așa că au căutat mult ornicul și de atunci ca să se păstreze sănătoși se hrănesc și azi cu ceapă și curmale din cele mari și așa fac ei de nu se mai îmbolnăvesc.

REDACTIЯ
Eraj 2. lingă.

MAMBE T CANTEMIR

absolvent '85

blocati in mijlocul soselei! Cred si eu! Nu-s decit 500 (cinci sute) de "pietoni" in intersectia de la Sincai. Si toti rockeri! Dupa ce traversam incep poantele. Mai intii, bancurile macabre: "Alinuta, nu-l mai musca pe bunicul de ureche, lasa-l sa fiarba bine!" Doamne, daca ne-ar auzi diriga!! Dupa bancuri urmeaza "moment poetic". Apoi

din nou cintele patriotice si, in final, se ataca repertoriul IRIS! E normal, nu? Doar ne apropiem de Polivalenta! La intrare aglomera-tia e maxima. De data asta intra cine poate si scapa cum poate! Cineva a putut da' a lasat "amanet" o insigna micuta cu JUDAS PRIEST. "N-are nimic o iau eu. Si-as a n-aveam niciuna!"

Din holul mare trecem direct in sala! Isuse Christoase, unde au incaput atitia rockerasi? Sunt cista frunza si iarba. Prin tribune e o ingramadeala de nedescris. In fata scenei citiva s-au strins in grupuri, grupulete si stau tur-ceste direct pe mocheta! Sala arata exact ca un pom de Craciun. Cine zicea ca IRIS a murit? Thrasherii si deatherii plini de lanturi, cruci si tinte, tipa in gura mare: "Cine ma striga in noapte?". In minte imi răsună o fraza cunoscuta:

"Ce-ti spuneam eu de unitatea contrariilor?". Trebuie sa fie MR. BIG! Incerc sa descopar in multime o figura cunoscuta, o moaca familiara. Nimic! Nu dupa mult timp apar pe scena primele "semne": NELU DUMITRESCU, VALTER POPA, SORIN CHIFIRIUC. Componenta se schimba la fiecare doua piese: DAN BITTMAN... FLORIN OCHESCU... CRISTI MINCULESCU! A venit "marele monstru"! E superb! Si mai "superb" e cind ia foc o husa din spattele scenei! Apare Motu: "Nu va impacientati, nu s-a intimplat nimic grav. situatia e sub control! Concertul se va relua dupa o scurta pauza!" Coborim pe platou. Jos e un fum groaznic. "Haideti pe hol, ca aici nu se mai poate respira!". OK! Haidem si pe hol! Da' nu prea mult: shoul se reia.

Apare Cristi. E emotionat. Acum nu mai urcam in tribune, raminem jos! Trupa "ataca". "Ultima Toamna". Rockerii cinta. Cred ca mai bine era sus! Aici respiri cam odata la cinci minute si mai zici si multumesc! Cind incepe "Noaptea" toata lumea se calmeaza! Se aprind brichetele, se ridica bratele, minile ni se unesc intr-un gest de pace deplina! Sublim! In sfirsit se ajunge si la ultima bucată: "IRIS"! Dupa un bis, Cristi reia

acei refren superb pe care il stim atit de bine cu totii:

"Iar cind noi nu vom mai fi, va veti aminti ca a fost odata IRIS". Nu se mai poate abtine; plinge! Multimea excitata striga cu ultimele puteri: "CRISTI! CRISTI!" Ochii mi se umezesc. N-ai fi crezut ca poate fi atit de frumos! Nu mi-ai fi inchipuit ca rockerii pot fi atit de uniti, atit de minunati! IRIS te iubim! Te iubim si iti uram o viata cit mai lunga, in care sa ne daruiesti multe astfel de concerte, multe astfel de sarbatori ale muzicii rock!

Am plecat spre casa cu parere de rau ca extraordinarul eveniment nu a fost transmis in direct de Televiziunea Romana, fiind preferat un puieril, ba as putea spune chiar penibil concurs de dans prezentat de "ilustrul nostru om de cultura", domnul Octavian Ursulescu! Am plecat cu nostalgia pustiului neintelles de nimeni, a rockerului injurat la toate culturile de strada, a omului DEOSEBIT!

"Ceilalți" nu vor putea intela-ge niciodata miscarea ROCK! Ei se multumesc doar sa traiesca intr-o lume anosta, banala, plina de principii si etica dar aproape lipsita de viata!

RUST IN PEACE!

MM 2.

LA INCHIDEREA EDITIEI:

(stire primita astazi de dimineata in jurul orei opt de la corespondentii nostri de presa din subsolul liceului)

"Astazi, 1 aprilie 199..., a avut loc un eveniment pe cit de asteptat, pe atit de neasteptat: deschiderea bufetului. La vernisaj au participat personalitati marcante ale scolii noastre, sefi de clase si de banci, profesori. Intr-o atmosfera degajata s-au dezbatut probleme diverse, printre care cresterea exagerata a preturilor la produsele alimentare, precum si a numarului de absente din cataloage.

Desi intrunirea s-a tinut cu usile inchise, am cerut pentru dumneavoastra cteva amanunte de la persoane care au dorit sa ramana anonime. Astfel am aflat ca meniul bufetului cuprinde 14 sortimente de sandwich-uri (printre care: cascaval, salam de Sibiu, salam Victoria, sunca de Praga, muschi tiganesc, etc.) al caror pret variaza intre 10 si 16 lei, precum si cteva feluri de ceaiuri si sucuri racoritoare, cu pretul cuprins intre 5 si 12.50 lei."

- Redactia
- MM 1 redactor șef
 - MM 2 prim viceprim redactor șef
 - NA² aburieli
 - TT grafic
 - GLME distribuitor
 - AGHIUTE to be'
 - si ALTI.

NOTA REDACTIEI:

Tinind cont de certa valoare a acestui text, propun primirea lui la cursul de literatura SF initiat de revista noastră. Retinem de asemenea ideea de bastrare a lui

eventual in mai multe exemplare, si de predare a sa generatiilor ce ne vor urma, in vederea re-publicarii lui periodice ca reteta de slabire.